

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt — kr.

Egyes szám ára 6 kr.

Megjelenik hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-
sorért vagy annak terfogatáért
4 krajczár.

Ezenkívül minden egyszeri
közlés után 30 kr belyegdíj
fizetendő.

Nagy és többször közlendő hir-
detményeket árkedezmény-
ben részesít a kiadóhivatal.

A „Nyit tér“-ben közlendő cik-
kekért sornként 10 kr fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Ifj. Dobay János szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségben, az előfizetések, hirdetések, nyilttéri cikkek stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapraak következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadó-hivatala.

Állami beléletünk.

Kézdí-Vásárhely, 1887. szept. 29.

Kezdetén vagyunk ama nagy munkának, mi az öt évre szóló országgyűlési ciklusnak beálltával a nép atyáira vár.

A kormányelnök nagyváradi beszédében meg is hozta már az új parlamentnek beköszöntőjét, mi kétszeres örömmel tölti el a politikai közvéleményt. Először, mert a beszéd a patres conscriptik munkaprogramjának manifestálása; azután, mert minden szó a fajszeretlet melege, meggyőző-

dés érettsége, a kormány szolid és feltétlen köteletségérzetéből folyt. Ez ecc-latans bizonyítéka ama igazságnak, melyet nem egyszer hangoztattunk lapunkban, t. i. hogy közviszonyaink nincsenek elhanyagolva, hogy bármely oldalról nézzük, azt mutatja, hogy nem vagyunk bátrább a kontinens más nemzeténél.

Meggyőződünk arról, hogy haladunk célirányosan előre, fejlődik minden az országban megfontolt gyorsasággal, úgy, mint a hogy ezt a világnézet modern intencziói megkívánják. De ezzel szemben egyidejűleg az is meg lett értve, hogy még sok munka áll előttünk, melyeket a kormány és annak munkás elnöke az államháztartásnak még intenzívebb rendbehozatalával egészít ki.

Azért joggal mondhatjuk el ma, hogy az őszinte hang még sokáig felcseng az ellenzék frakciójának holt betűi előtt; kimondhatjuk, hogy a nemzet többsége megnyugodott úgy, hogy az ezen felüli jogosulatlan nyugtalanságnak látszik, mi a józan felfogások szerint az ellenzéki hiábavalóságok nagy lomtárába való.

Midőn a pártküzdelmek elszemélyeskedett időszaka után a kormányelnöki enuncziáció benső megelégedés- és örömré kelt, nem késtünk mi sem az öt évre szóló nemzetgyűlés beálltával belső állami életünk rövid áttekintését adni.

Minden politikust ma Magyarország financiaiális ügyei

foglalkoztatnak legjobban; itt kezdjük mi is. Nem szándékunk lerántani az ellenzéki álarcot; egyedül a véka alól vesszük ki a gyertyát, hogy látszassék a tiszta láng, melynek fényét oly mohón törekedtek elhomályosítani. Tehát kezdjük elől.

A hiány évenkénti kelleténél jobban mutatkozik, miért is, hogy a kiadás és bevétel közötti egyensúly bekövetkezik, öt évi ügyes gazdálkodás szükség. Ennyiben áll a dolog! A ezen felüli szükkeblőség, pártérdek, melyre nézve meg kell vallanunk, hogy akár konzervatív, akár ultramontán vezér esze, azt az adott körülmények miatt respektálva érvényre emelni nem lehet.

Állami háztartásunk évenként nagy összeget emészt föl; azért okadatoltnak látjuk mi is, hogy az aerarium jövedelmi bevétele gyarapittassék. Aza kérdés, hogy minő uton?

A legezelszerűbb módon, mint a hogy a kormányelnök bölcs belátással kijelölte: nem a ház, nem a földadó, hanem az ital- és dohányjövédék emeltessék. És ez így helyes, mert a földadó, házadó sújtólag hatna az agrariusokra és a föld népére, kik most is némi részben depresszió alatt állanak; sújtólag nehezuálna a kereskedői osztályra amaz okok miatt, melyet a mezőgazdaság, a kis- és nagyipar és kereskedelem egymással szemben folytatnak. Azért nagyon megfontolt politikát követ a mi-

niszterelnök, midőn jó szándékával a regálékra gravitál, midőn az egyedüli hivatott uton törekszik a kelleténél jobban grasszáló deficitet apasztani.

A fogyasztási és dohányadók fejlesztése ügyes állami kezelés mellett megadná ama többletet, melyre az országnak a jelen viszonyok között szüksége van. A dohánymonopolium évenkénti 12 millió többlete a nemzeti érdekek figyelembe vétele mellett inkább illeti a kincstárt, mint a termelő gazdákat, — kik gyakran előnyös helyzetben vannak — mert egy ilyen összeg bármelyik évnek deficitjét felerészből fedezheti.

Azért ily irányulag gyors intézkedésre van szükség, mert emelkedésünk még zsengéjében lévén, lépten-nyomon igénybe veszi az ország tehetős pénzügyi állapotát. Nagyon hisszük azért, hogy a jövő évi budget a kormány észlelt adóterhelés nélkül gyarapodjanak, a kiadások pedig — a mellett, mit az állam érdeke és méltósága megkövetel — határoltabbak legyenek.

Ezt kívánja állami érdekünk, egy a jelennél emelkedetebb, szerencsésebb állapot, ezt a miniszterelnök enuncziációja, melyben a pénzügyet illetőleg nagyobb szigorrról tesz említést, bölcsen elismerve azt, miszerint csak így lesz elérhető, hogy a deficit évről évre érezhetőleg csökkenjen. Mi a mellett vagyunk,

A „Székelyföld“ tárczája.

Emlékeimből.

VII.

Matild mama házassága.

Irta: Dobay János.

Egyetemi hallgató koromban sok vesződésem volt házigazdaimmal; sehol sem tudtam huzamosabb időig megtelepedni; hol nekem mondtak fel, hol én hagytam el gazdám, de szóval egy-egy hó múlva mindig mennem kellett. Az egyik azért mondott fel, mert igen feltűnően bódoltam a házi kisasszony bájainak; a másiknak meg én mondtam Isten hozzád-ot, mert a háziasszony szerelmével üldözött. Egyik helyen azt kifogásolták, hogy vendégeim járnak s a diván meg a székek a dupla használat miatt romlanak; a másik helyen meg én nem tudtam kiállni a tivornya zaját, mit házigazdám vendégei okozának.

A folytonos helyváltoztatás nem [nagyon] alterált. Ép oly könnyű szerrel változtattam lakásaimat, mint akár a kabátot.

Ma a József-városban ütöttem tanyát, hogy már egy hó múlva a Teréz-város fogadjon magába, s nekem e kóbor élet tetgett. Minden hónapban alkalmam nyílt arozisei tapasztalataimat bővíteni, t. i. hogy ugyanazon házigazdái aróz, mely oly édesen

tudott mosolyogni, mikor mint új vendég léptem a lakásba, mily dühösen mered rám, mikor hónap végén távozom.

Bármelyik részről történjék is a felmondás, ezt a hivatalos procezzust mindig kisebb nagyobb gorombaságok szokták fűszerezni, s nekem lassanként meg kellett szoknom: rideg, előkelő közönyt nyel hallgatni végig ezeket, s ez is előnyömré szolgált.

Nagy és dus tapasztalatokkal ellátva állítottam be egy napon egy csinos egyemeletes házba, miután a kapun diszolgó czédulából értesültem, hogy ott kiadó lakás van. Kurtán-furcsán megtörtént az alku s én még aznap este behurcolkodtam új lakásomba.

Matild mama — új háziasszonyom — bizonyosan megérdemli tőlem, hogy egy pár sort szenteljek neki, nemcsak irántam minden időben tanusított jószágért, hanem azon különös tulajdonságoknál fogva is, melyek őt oly kiválóan ékesítik.

Matild mama minőségére nézve özvegy, korára nézve 40—45 éves lehetett. Egyéb tulajdonságai közül első pillanatra az ő szerfeletti kövérsége ötlük szemünkbe, míg ellenben azon belső hajlama, hogy nagyon szeretett volna férjhez menni, csak bővebb ismeretség után került felszínre. E száznyolcz kilós testben egy oly forró, gyöngy-kony sziv dobogott s abban annyi lángoló érzemény volt elrejtve, hogy ha az egész

testtömeg csupa sziv lett volna, sem lehetett volna többet várni tőle.

Matild mama már ismeretségünk első napjaiban bizalmával tisztelt meg. Elmondotta egész élettörténetét a bölcsőtől egész a jelenig. Beszélt az aranyos gyermekorról s ifjusága szép napjairól, s én — bizony Isten — nem tudtam elképzelni, hogy e kolosszális hölgy valaha káros fiatal leány lehetett. Elmondta, hogy miként ment férjhez egy tisztviselőhöz, milyen szép asszony volt, hányan udvaroltak neki s aztán miként halt meg férje, szomorú özvegyiségre juttatván őt s mennyit sirt, busult férje után. — Mig bánatában igy elhízott — gondoltam magamban.

Matild mama kifogyhatlan bőbeszédűségének köszönhetem, hogy nem maradt életben egyetlen pont sem, miről nekem biztos tudomásom ne lett volna.

Mikor aztán a multtal készen valánk, Matild mama merész kézzel rántá le a leplet a jövőről is, s látni engedé azon reményeket is, miket szive mélyén táplált.

Életem legmeghatóbb pillanatai közé kell, hogy sorozzam azon jelenetet, midőn Matild mama mély pirulással vallá be, hogy szeret valakit.

Oh, az a pirulás! Nagy, kövér arczát, úgy elfutá a láng, hogy három lépésről is érzém pütését.

Egy perczig elakadt vérkeringésem, mert azt hívtam, hogy én vagyok a szerencsés ha-

landó, kit szerelmével kitüntet; de a jövő pillanat már meghozta a vigasztalást. Matild mama megmondá, hogy Arthur urat szereti. Ezután egy hatalmas dithyramb következett a boldog választott szép tulajdonairól.

Az éj már előre haladtott s én hatalmas ásitásokkal adtam értésére hölgyemnek, hogy álmos vagyok, de azért Matild mama véges-végig elbeszélte ismeretségünket a legapróbb részletekig. Hogy erre meg arra mit mondott, mit tett Arthur ur, hogy ő milyen kedves, minő udvarias, milyen galant stb.

Már közel volt az éjféli, midőn Matild mama készen lett elbeszélésével.

Másnap este ismét bejött Matild mama egy kis rövid beszélgetésre és ismét éjfélig kintott az ő Arthurjával. Ezuttal azonban egy eddig ismeretlen részlet is nyilvánosság elé került, mint Matild mama fokozatosan emelkedő bizalmának jele. Elmondotta t. i. azt is, hogy ő nem épen szegény, van neki egy néhány ezer forintja, mit boldogult férje hagyott rá.

— Szegény asszony! — gondoltam magamban — már most világos előttem, hogy a „fess Arthur ur“ miért oly szeretetre méltó irántad.

És ez így ment nap nap után. Matild mama minden este megtisztelt látogatásával. Én lettem örömeinek, reményeinek lelete-ményese.

hogy a kormány czéljának tudatában van s úgy fog eljárni, mint a hogy azt legjobb körülmények között várni lehet, t. i. a kiadásnál körültekintő lesz s a kiadás és bevételi egyensúly helyreállítása mellett erős lélekkel fog küzdeni.

(Vége következik.)

F . . . r . l .

Az országgyűlés megnyitása. Szept. 29-én délelőtt ment végbe nagy fényvel az országgyűlés ünnepélyes megnyitása.

Tizenegy óra felé kezdtek az összes fogadatokon felvonulni a főrendiek és országgyűlési képviselők ragyogó díszmagyarban a várpalotába. Egész uton tömérdek nép szemlélte a tündöklő látványt. A királyi palota udvarán díszsereg volt felállítva zenekarral; a királyi palotán magyar, horvát és fekete-sárga lobogók lengenek.

Tizenegy óra után mise volt a várkaplomban, melyen a király is részt vett.

Háromnegyed tizenkettőkor a király kíséretével az előírt szertartás szerint bevonult a trónterembe. A főrendiek és képviselők viharos, lelkes éljenzessel fogadták. A király helyet foglalt a trónon, feltette kalpagját s elmondotta a trónbeszédet.

Mindenekelőtt hangsúlyozza, hogy még sok teendő van hátra az államélet minden terén az ország jóllétének és felvirágzásának sikeres előmozdítása érdekében. Kormányunk minden javaslatában gondot fordítand arra, hogy a gyors haladásnál lépést tartson az állam pénzügyi erejével. A kormány költség-előirányzataiban a takarékoság legfelső határáig menend. Emellett javaslatokat teend az állam jövedelmeinek növelése céljából.

Fontos javaslatok fognak előterjesztetni a törvénykezési, közigazgatási, közgazdászati és közművelődési téren. Javaslatok terjesztetnek elő a büntetőjog, magán-jog terén és általában az igazságszolgáltatás tökéletesítésére.

Továbbá az állategészségügy rendezéséről, mezeti rendőrségről, a közmunkaügyi szabályozásáról, helyi érdekű vasutakról, vasuti jogról, királyi kisebb haszonvételek megváltásáról és a köz-

igazgatási biráskodásról szintén javaslatokat fog a kormány beterjesztetni.

Legközelebb szükséges lesz foglalni a Horvátországgal kötött és ez év végével lejáró pénzügyi egyezmény megújításával, továbbá a véderőről szóló, 1889-ik év végével lejáró törvénynek a monarchia másik állama törvényhozásával egyetértőleg leendő megújításával.

Az összes külhatalmakkal folytonosan barátságos jó viszonyban állunk, és ha a világ helyzete nem is olyan, hogy véderőnknek minél tökéletesebb tételéről megfedkezünk lehetne, alapos reményünk van, hogy kormányunk ezentul is buzgón közreműködve azon tényező-ekkel, melyekkel együtt a békét megővni sikerült, annak zavartalan megőrzése ezentul is biztosítani fog.

A trónbeszéd egyes helyei tetszéssel és lelkes éljenzessel fogadtattak. Végül ő felsége az országgyűlést megnyitja.

Délután egy órakor mindkét ház ülést tartott; felolvastattott a trónbeszéd és jegyzőkönyvbe iktattattott.

SZEMLE.

Az országgyűlés. Ugy a képviselőház, mint a főrendiház szeptember 28-án délelőtt 10 órakor tartották első üléseiket.

A képviselőház ülése d. e. 10 órakor nyílt meg. Kovács László háznapja, a házszabályok illető szakaszára hivatkozva, Boér Antalt, mint a képviselőház legidősebb tagját, a korelnöki szék elfoglalására hívta föl.

Boér Antal, ki a korelnöki tisztelet most már negyedikben viseli, éljenzések közt elfoglalja az elnöki széket.

Korjegyzőknek a ház hat legfiatalabb tagja jelöltetett ki. Ezek a következők: Földváry Elemér (25 éves), gr. Széchenyi Aladár (26), Benedek Elek (25), Tisza István (26), gr. Teleki József (26) és Mikó Árpád (26). Korjegyzőnek továbbá kijelöltetett még Horváth Ádám (25).

A mai ülés jegyzőkönyvét Mikó Árpád vezeti.

Gr. Széchenyi korjegyző ezután felolvassa a miniszterelnök átiratát, melyben tudatja az országgyűlés megnyitásának idejét. Felolvassa továbbá a szertartás rendjét is.

Irányi Dániel szólott most, megtevén ugyanazon kifogásait, melyeket minden országgyűlés megnyitásokkor tenni szokott. Kifogásolja, hogy az országgyűlés nem a törvényhozás valamelyik házában nyitattik meg; ellenzi, hogy míg a képviselők és fő-

rendek állva és hajdon fővel hallgatják a trónbeszédet, addig a király feltett kalpagal ülve olvas. Szót emel az ellen, hogy a királyi várakban a magyar és horvát lobogók kívül a sárga-fekete is leng. Ő felsége — így végzi Irányi — legutolsó körútjában a nála tisztelegő küldöttségek előtt oly nemes és hazafias nyilatkozatokat tett, melyek arra engednek méltán következtetni, hogy ő felsége a magyar állam megszilárdítását melegen óhajtja, miért is talán nem tulvérmes, nem szerénytelen azon remény, hogy ha a király jogos és kötelességszerű tanácsosai ő felségét a nemzet ezen kívánalmaira figyelmeztetik és azokat eléje terjesztik, ő felsége azokat meghallgatja. Addig azonban, míg ezek nem teljesülnek, sajnálattal bár, de kénytelen vagyok kijelenteni, hogy sem én, sem azon barátaim, kik velem egy nézetet vannak, az országgyűlés megnyitását nem fognak megjelenni.

Tisza Kálmán miniszterelnök: T. képviselőtársaim! Nemcsak azért, mert határozatot ma még úgy sem hozhatunk, de azért sem kívánok előttem szólott képviselőtársam beszédére bővebben reflektálni, mert a miket ma előadott, egy vagy más formában, korábbi országgyűlések megnyitásokkor előhozattak és megvitatattak. Ismétlésekbe tehát nem kívánok bocsátkozni, csakis annak konstataására szorítkozom, hogy a megnyitási ünnepélyesség megállapítása épen úgy, mint a maga az ünnepélyes megnyitás mindenben úgy történik, mint a hogy 1867. óta mindig történt.

Boér Antal korjegyző ezután tudatja, hogy a ház holnap délután 1 óra tájban ismét ülést tart, melyen a trónbeszéd fog újból felolvasatni. — Ezzel az első ülés véget ért.

A főrendiház ülése, mely 11 órakor kezdődött, ugyanazon iratok olvastattak fel, mint a képviselőháznál. A főrendiház korelnöke gr. Zichy Ferencz főasztalnokmester; korjegyzők: br. Rudnyáczky József, gróf Zichy Agost, gr. Zichy-Ferraris Lajos és Pallavicini Ede örögróf. — A második ülés szintén pénteken délután 1 órakor tartatott.

A közművelődési egyletek kongresszusa. A magyarországi közművelődési egyletek okt. 8., 9. és 10-én tartják meg kongresszusukat Budapesten. A program, röviden összefoglalva, a következők:

Október 8-án, szombaton, d. u. 4 órakor lesz előértekeztet a lipótvárosi városház közgyűlési termében.

Október 9-én, vasárnap, d. e. 10 órakor a kongresszus ugyanott megalakul s hat kérdésben fog határozni.

Gerlóczy Károly előadó vázolni fogja a hazánkban létező különböző egyesületek működését, anyagi és szellemi segédességeit és az eredményeket, végül az egyesületek történetét.

Második tárgy: Megbeszélni a módozatokat, hogy miként lehetne a magyar néket belevonni a kulturmozgalomba; előadó: Kenedi Géza dr.

Harmadik tárgy: A közművelődési egye-

esületek célját legjobban előmozdító eszközök. Előadó: Bánó József. A javaslatba hozandó eszközök: Ezenkívül közművelődési vándor- vagy nagygyűlés; szövetkezés minden humanisztikus, nevelési vagy irodalmi társulattal; övök és gyermekkertek fölállítása; a nemzetiségi agitáció ellensúlyozása; a magyar zene és tánc megkedveltetése; csángók vagy magyar koloniák visszatelepítése; magyar görög-keleti püspökség felállítása; a katonaságnál a területiális rendszer teljes keresztülvitele; a millenium előkészítése és a magyar színtűgy pártolása stb.

Negyedik kérdés: Milyen intézkedéseket lát szükségesnek a kongresszus népszerű, hazafias és irodalmilag is becses munkák szerkesztése és kiadása tárgyában, figyelemmel a M. T. Akadémia följajánlott közreműködése és a Fekesházy-alapítvány irodalmi kasznosítására? Előadó: Beöthy Zsolt.

Ötödik tárgy: Az iskolai és népkönyvtárak a közművelődési gyűlések szolgálatában. Előadó: Dolinay Gyula.

Hatodik kérdés: Közművelődési tizparancsolat, tárczanaptár és naptár kiadása. Előadó: Rudnay Béla.

Okt. 10-én a következő kérdések kerülnek napirendre:

Mily módon és mily eszközökkel lehetne fölébresztetni ama vidékek érdeklődését, a melyek eddigleg csekély vagy semmi támogatásban nem részesítették a kulturmozgalmat. Előadó: Kaas Ivor báró.

Közművelődési lap vagy folyóirat kiadása. Előadó: Bánó József.

A magyar közművelődési egyesületek állandó összeköttetése. Előadó: Károlyi István gróf.

Kongresszusok állandó szervezése, helyök és idejük megállapítása. Előadó: Ujfalussy Sándor alispán.

Önálló indítványok. Bizottságok megválasztása. A legközelebbi kongresszus megbeszélése.

A nemzeti színház jubileuma.

A nemzeti színház nagy ünnepe, félszázados működésének jubileuma, a melyen alig jelenhetett meg ugyan ezer ember, de szívből, lélekben megjelentek s ott voltak a nemzet milliói, szerdán este folyt le olyan fényvel és méltósággal, a mint »egy magát becsülő nemzet méltósága«, a mint ez ünnep országos jelentősége megkívánta. S a nemzet millióinak képviselőivel együtt ünnepelt, örvendezett a koronás király is, hogy semmi se hibázzék a nemzeti ünnep teljességéből.

A színház környékén már a szürkület óráiban előrevetette árnyékát a készülődő nemzeti ünnep. Ötven esztendővel ezelőtt az az áldozatkész magyar közönség tolongott az épület előtt, mely a saját filléreiből építtette föl azt a magyar muza hajlákának s most a koronás király jött el megünnepelni annak

— Mit csinálsz, szerencsétlen! — kiáltám ijedten.

— Teljesítem az emberbaráti szeretet és könyörületesség munkáját.

— Szent Isten! — gondolám magamban — ha e nagy kövér alkotmányt megszabadítja azoktól a pánczélektől, mik összetartják, az egész test szétmállik, elfoly, mint korszólt a víz, melynek oldalát betörik.

Ferike folytató emberbaráti munkáját és ezt cselekedte annyi komolysággal, hogy én kénytelen voltam visszatérni szobámba, hogy szabad folyást engedjek a jó kedvnek, mely már-már kitört belőlem.

Alig 5 percz múlva Ferike is bejött, egy tálsütet és egy üveg bort hozván magával.

— Minden jól van, ő é! — kiáltá pathoszszerűen — és most lássunk hozzá a vacsorához, mert éhes vagyok, mint egy farkas.

Mikor aztán az utolsó kordy bor is eltűnt, Ferike hozzám fordulva kérde:

— Tudod-e, kik voltak azok az urak?

— Nem ismerem őket — szólék bámulva.

— No hát én megmondom. Titkos rendőrök voltak. Én mindkettőt ismerem. A jó madár, Arthur, bizonyosan rossz fát tett a tűzre. Azt hiszem, hogy csakugyan becsületbeli ügye van a gaz kopónak, csakhogy a törvényszék fog benne becsületbiráskodni.

Másnap megtudtuk, hogy Arthur ur váltóhamisítással van vádolva.

(Folytatása következik.)

Egy napon bemutatá nekem Arthur urat. Első pillanatra felismerém, hogy egy nyegle szédelgővel van dolgom, kit egyenesen a szegény asszony megsejtett pénzeszkéje vezérelt, hogy vele a szerelmest játssa. Csak amugy szórta az üres, vizenyős bókákat a szegény asszonyra, ki boldog mosolylyal fogadta azokat. Áthur urat, úgy látszott, nagyon zavarták az én kutató pillantásaim, mert nemskára eltávozott.

— Nos hogy tetszik önnek? — kérde Matild mama büszke mosolylyal.

— Elég ügyes fiatal, — mondtam — és mi a foglalkozása ennek az urnak?

— Ah, kérem, nagyon szép állása van! Bankhivatalnok s nemskára banktulajdonos lesz.

— Bizonyosan nasi-vasi-bank — gondoltam magamban, de nem adtam véleményemnek kifejezést.

Matild mama elmondá azt is, hogy az eljegyzés is ki van tűzve, s minél inkább közeledett e nagy nap, annál többet beszélt az ő boldogságáról.

Már azon gondolkodtam, hogy elhagyom e lakást is, midőn egy napon D. Ferencz barátom állított be hozzám azon kijelentéssel, hogy szeretne laktársam lenni.

Kitörő örömmel fogadtam. Legalább Matild mama bizalmán osztozkodni fogunk.

Matild mamának nem volt a dolog ellen semmi kifogása s így Ferike még aznap laktársam lett.

Ferike derék, kedves gyerek volt s e mellett nagyon szeretett más emberek balgasá-

gain mulatni; következésképpen rá nézve Matild mama egy megbecsülhetetlen alak volt, ki után sok kellemes órát jélt szerehetni. Ő nemcsak türelmes hallgatója volt Matild mamának, hanem véleményét is monddott, kérdéseket tett, biztatott, tanácsokat adott, szóval a legteljesebb mértékben ki-nyerte a természetes hölgy bizodalmat.

Gyakran megszólítottam, hogy ne üzzön tréfát e szegény hívő asszonynyal, ne biztassa a házasságra, mert ez szerencsétlenségre vezet.

— Barátom! — kiáltott fel ilyenkor az ő dévaj pathoszával — Matild mamát férjhez fogom adni. Ez jelenleg legnemesebb ambícióm, leghőbb vágyam. Ő már ugyis nyakig van a szerelemben, s inkább az én közvetítésem mellett tegye meg a végzetes lépést, mint a nélkül. Legalább egy napon csapunk egy olyan dísz-murit, minőt nem látott e városnegyed. Csak kérlek, bízd rám a dolgot.

Ferinek igaza volt, a szerelmes asszonyt kiábrándítani úgy sem lehetett, tehát ne álljunk a sors elébe.

E közben az eljegyzés napja megérkezett. Este 8 órakor teljes díszben jelentünk meg Matild lakásán, ki is büszke, boldog mosolylyal, hosszú uszályu, portubákszinű ruhában és terített asztallal fogadott.

Feri, mint fő-fő czeremoniamester, úgy állapította meg a dolgot, hogy az eljegyzés anyagi és egyéb szempontokból egész csendben, csupán kettőnk jelenlétében tartassék meg, hogy majd egy hó múlva annál fényesebb legyen a menyegző.

az estének félszázados jubileumát, a melyen a magyar muzsa a haza fővárosában először hallatta szavát, a saját otthonában. Sok-sok vihar vonult el a hosszú ötven esztendő alatt az intézet fölött, külső és belső alakja egyaránt változott, de deszkáin — egy sötét emlékü megszoktatással — mindig a magyar szó hangzott, s ezernyi viszontagság között mindig megmaradt jogos tulajdonosa az, a kinek emelte a hosszú álomból öntudatra ébredt honfi érzelmét.

Már esti fél 7 óra után zsufolva volt a nézőtér. A páholyokban a kormány tagjai, zászlós urak, főrendek, tábornokok voltak láthatók. Az erkélyt és a támlás székeket képviselők, városatyák, írók, hivatalnokok foglalták el; az egyetemi fiatalság a karzatokat szállta meg. Az egész teremben a fekete frakk dominált; a hölgyek estélyöltözeteket viseltek.

Pontban 7 órakor éljenzés, fogatok robogása hallatszott kívül. A teremben mozgás támadt, tompa morajba olvadt a várakozás, a szemek az udvari páholyra tapadtak: a király megérkezett. Az udvar külön lépcsője előtt az intendáns s az igazgató fogadták. Midőn a király József főherczeg kíséretében az udvari diszpáholyba lépett, a közönség felállt s éljenzést, mire ő felsége meghajtá magát. Az előadás nyomban kezdetét vette.

Az opera zenekarának egy része rázendíté Erkel Ferencz ünnepi megnyitóját az ősz szerző személyes vezetése alatt.

Majd föllebbent a függöny Jókai Mór „Olympi verseny”-e előtt. Antik áldozat-oltáron láng égett, mögötte Pythia székeben plasztikai szoboralak ült: Prielle Kornélia, mint orákulum, — jobbán a Mult géniusza: Jászay Mari állt festői görög jelmezben, balján P. Márkus Emilia, mint a mosolygó, ifjú Jelen személyesítője. A két génusz az orákulum elé terjeszté pörét a mult s a jelen művészete fölött. E perbeszédek verseit nagy költőnk legihlettebb óráiban írhatta, oly nemes páthosz, gondolatlan annyi mélység, erő és szeretet sugárzik, sárrnyal, zenél belőle. A közönségből az udvar jelenléte dacozára kitört a lelkesedés, az öröm, s hatalmas tapsal köszönté az allegoriát.

A zenekar előadta ezután Liszt első magyar rhapszdiáját Erkel Sándor vezetése alatt, s a műsoron a színházalag egykoru magyar műnek: Vörösmarty Mihálytól az „Árpád ebredése”-nek jubilaris előadása következett. A mű nem egy helyzete, mondása, czélzata s jóslása ma, ötven év mulva, a jelen nemzedéket büszke örömmel tölthette el; a mit a költő a 30-as évek végével a késő jövő öröke gyanánt ígér, nagyrészt megvalósult. Ez a lélekemelő érzés rezgett át a sziveken. E benyomás alatt hagyta el a király Vörösmarty műve után a színházat.

A program utolsó száma Csiky Gergely allegoriája volt: a „Színészno”, melyben a költő a színészno társadalmi helyzetét ecseteli. Az allegoria a Rákóczy-induló hangjaival végződött s ezzel a jubilaris előadás véget ért.

Előadás után az ünneplő közönség egy része a Hungáriába vonult, hol diszvacsora volt százhatvan terítéssel. Ott voltak az irodalmi és művészi világ kitünőségei közül többen, továbbá miniszterek, képviselők stb.

A felköszöntők sorát Tisza Kálmán miniszterelnök kezdte meg, éltetve az uralkodóház tagjait. Utána Br. Orczy belügyminiszter a nemzeti színház s a magyar színészet felvirágzásáért emelt poharat. Pohárköszöntőket mondak még: Bercsényi Béla, Földváry Mihály alispán, Keglevich István gróf intendáns, Felek, Lewinsky. (a bécsi Burgszínház képviselője), Károlyi István gróf, Szász Károly püspök. Vacsora után a társaság tánczra perdült.

A Deák-szobor leleplezése.

A Deák-szobor leleplezése fényes, megható ünnepélyességgel ment szept. 29-én végbe. A Ferencz József- és szomszédos utcák házi gyönyörűen fel voltak díszítve szőnyegekkel, virágfüzerekkel és zászlókkal. A roppant tért egészen megtölté a sokezer nyi közönség.

Jelen voltak az udvari főméltóságok, a közös és magyar, továbbá az osztrák kor-

mány nagyjai, a franczia, olasz és török nagykövete, az egész konzuli testület, a főrendi és képviselőház nagyjai, a papság, tábornoki kar, a főváros és összes megyék küldöttei, a hatóságok fejei, a tudomány, irodalom, művészet képviselői és nagy, impozáns közönség.

Jóval három óra előtt kezdődött a felvonulás díszes fogatokon. Az ünnepi közönség legnagyobb része fényes díszmagyarban volt.

Pontban három órakor megérkezett a király, József főherczeg és ennek családja kíséretében. Lelkes, viharos éljenzésekkel fogadtattak, mire Tisza Lajos a királyhoz intézett beszéddel megnyitotta a leleplezési ünnepélyt. A beszéd után a király jelt adott a leleplezésre, mire lehullott a lepel; a tömeg zajos éljenzésben tört ki, miközben a király, karján Klotild főherczegnővel és kíséretében József főherczeggel, családjával s a miniszterekkel, Tisza Lajos kalauzolása mellett körüljárta s behatóan megtekinté a szobrot.

Ezután Tisza Lajos átadta a szobrot a főváros képviselőjének, Ráth főpolgármesternek, ki azt átvevén, Tisza Lajos köszönetet mondott a királynak, hogy eme nagyjelentőségű nemzeti ünnepen megjelent.

Erre a király kíséretével a néptömeg zugó éljenzése közt távozott.

A szobor mellé számos remek koszorút helyeztek el. Az impozáns szobor szép látványt nyújt. A lakosság ezrenként tódul megtekintésére.

Rudolf trónörökösnek Tisza Lajos grófhoz írt sajátkezű levele így hangzik:

Kedves gróf! Fogadja legszívesb köszönetem leveléért. A Deák-szobor leleplezésére jelen lennem, fájdalom, lehetetlen; nüm még Jerseyben van, s nekem e hó 28-án estve ő felsége képviselőjében a közegészségi congressus tagjait kell egy nagy estélyen fogadnom. Kimondhatlanul sajnálom, hogy nagy hazánkfia emlékének szentelt e szép ünnepen részt nem vehetek. Legszívesebben üdvözléttel, vagyok kedves gróf, önnek: Rudolf s. k.

Egyházmegyei közgyűlés.

A kézdii ev. ref. egyházmegye folyó évi szept. 20-án rendkívüli közgyűlést tartott nt. Szini János esperes ur elnökölte alatt. Jelen voltak a gondnoki karból: mlgs. Lázár Mihály, tek. Kovács István és tek. Bodor Zsigmond urak; a képviselők közül 8 és 10 pap.

A rendkívüli közgyűlésnek legérdekesebb tárgyait képezték: főtisztelőti Szász Domokos, erdélyi ref. egyházkerületünk szeretve tisztelt püspökének fogadtatása és tiszt. Borbát Pál egyházmegyei főjegyzőnk lemondása folytán ürességbe jött főjegyzői állás betöltése.

Főpásztorunk folyó évi október hó 7-én utazik át, Seps-Szentgyörgy felől jöve, Háromszék megyénk területén, hogy azon hó 9-én a Csik-Gyergyóban szervezett ref. körlelkészeti csikszereadi imalázati fölszentelje és t. Borbát Pál körlelkész urat új állomásába beigtassa, ki kézdii ref. egyházmegyénkbe keblezett Dálnok községében 24 évig lelkeskedett és egyházmegyei közéletünkben hosszas időn át vezérszerepet játszott.

Főpásztorunk fogadtatásának helyül Maksa községe állapított meg, mint kézdii ref. egyházmegyénknek utba eső határszéli községe. Az elfogadásra mlgs. Lázár Mihály főgondnok ur kérését föl. Az egyházközségek lelkészei és egyházi előjárói erkölcsi kötelességüknek ismerendik a főt. püspök ur elébe Maksára lemenni s itt kíséretéhez csatlakozva, Kézd-Vásárhelyig követni.

A főjegyzői és más, betöltésre váró egyházmegyei hivatalokra a választásnak egy (9 pap és 8 képviselő által aláírt) határozati javaslat útját állotta. Ezen egyhangú elfogadtatásban részesült határozati javaslat szerint egyházmegyénk összes egyházmegyei tisztviselői állásai, kezdve az esperesi hivatalon, közelebből választás alá bocsátatnak s a zsinati törvények értelmében a teljes tisztujtás, 10 évi időtartamra, ef in capite et in membris, még a folyó évben keresztülvitetik.

Bodor Géza.

Különfélék.

— Kinevezés. Sylvester Dénes, a kézd-vásárhelyi járásbíróaság derék, tehetséges albirája, a kézd-vásárhelyi társadalmi élet egyik legkedveltebb alakja, Nagy-Ajtára járásbírónak nevezetett ki. Őszintén gratulálunk a derék, tehetséges férfi előléptetéséhez!

— Időjárásunk. Nehány napi zord idő után az ég arczata ismét kiderült. Beköszöntötek azok a pompás enyhe őszi napok, melyek Háromszéken az év legkellemesebb napjai szoktak lenni.

— Hymen. Miklós Gyula o.-topliczai kereskedő közelebb tartotta eljegyzését Dézsi Róza kisasszonnyal, Dézsi István odaváló kereskedő leányával. Az esküvő november hóban lesz. Szerencsét kívánunk hozzá!

— A gyergyószentmiklósi veres kereszt egyletszokásos fillérestéyleit szeptember hó 6-án a Laurenzy-féle nagyteremben 10 kr belépti díj mellett kezdi meg. Mint ismert élvezetes estélyeket, ajánljuk a közönség figyelmébe.

— Az udvari utazási pénztár. Negyvenezer forintot adott ki ő felsége kolozsvári tartózkodása alatt. Naponkint tehát tizenháromezerháromszázharminczhárom forint kiadása volt itt a királynak. Az udvar gondosan ügyel arra, hogy tartózkodása senkinek se okozzon anyagi kárt. A mit bárkitől igénybe vettek, mindent azonnal fizetett az udvari pénztár nyugta mellett. Így p. o. Nagy Gábornak is, ki kénytelen volt őt napra a kávéházat bezárni, üzleti fennakadás czimén 3500 frtot fizetett az udvar. Egyébiránt az udvar itt alig felét költötte annak, a mi a 9.600.000 frt czivillistából ennyi időre esik, mert a czivillista szerint naponta 26 ezer 328 forintot költötte a király.

— A gavallér miniszterelnök. Régi dolog, melyet a költők ezerszer megénekelték, hogy a magyar szép asszonynak nincsen párja kerek e világon. Feltűnt ez a királynak is, mikor bejárta az országot. Különösen Kolozsvárott, a nemzeti színház diszeloadásán, anyui volt a szép nő, hogy a király nem győzött bennök gyönyörködni. Megis mondta Tisza Kálmánnak, mikor az előadás után szóba ereszkedett vele, hogy minő szemenedett gyönyörű szép hölgyközönséget látott a színházban. «Felség, felelte a miniszterelnök, specialitása az Erdélynek, hogy itt csunya asszonyt keresve se lehetne találni.»

— Tomicsios számtanacsos sikkasztási ügyében még mindig javában foly a hadbíróaság vizsgálata, a mely előreláthatólag hosszabb ideig fog elhuzódni. Az illető zászlóaljnak, melynek kezelésében a sikkasztási történt, csupán egy évi számadásai rakásra menő irathalmazt tesznek ki, a katonai vizsgálóbíróaság pedig a Tomicsios főnöksége alatt készült számadásokat 1869-től kezdve vizsgálja meg. Az eddigi vizsgálat folyamán a sikkasztott összeg nem gyarapodott valami jelentékenyebb számmal, rugjon azonban bár mekkorára, a kincstár egyetlen krajczár kárt sem fog szenvedni, mert az elsikkasztott összeget azok fogják fedezni, a kiknek a gondatlansága többé-kevésbbé hozzájárult ahhoz, hogy Tomicsios és Schmiedler a sikkasztást elkövehették, s a kik ellen szintén folyamatban van a vizsgálat.

Apróságok.

Őszinte válasz.

— Mondja meg őszintén, négy szem között, csakugyan ártatlan ön? — kérdezi az ügyvéd egyik kliensétől, ki valami bünperbe volt keveredve.

— Miféle kérdés?! Ha ártatlan volnék, bizonyára nem vettem volna ügyvédet — felelt ez sértődve.

Miért tanulna?

— Fiam, miért nem tanulsz? Így soh'sem lesz belőled semmi.

— Hisz édes apám az kicsapták negyedik iskolás korában, mégis szolgabíró.

Testvérgyilkosság.

— Igen, uram, mikor Amerikában voltam, — diocesezik a koczavadász egy társaságban — egyetlen vadászat alkalmával hat bivalyt lőttem.

— Testvérgyilkos! — jegyezte meg e föllentésre a társaság egyik tagja.

Feltalálta magát.

Rettenetes gyilkos darabot adtak egy kis városban.

Az utolsó felvonás végső jelenetében már csak az apa meg fia maradtak életben, a többiek — vagy tizenötön — már mind meggyilkolták egymást.

Elvégre az apa tulajdon édes fiát akarja pisztolyal fűbe durrantani, hanem a pisztoly csüörtörtököt mond.

Hogy haljon meg a fiu, mikor a pisztoly el nem sül?

Hanem ez a következő rögtönzéssel rántotta ki magát is, meg öldöklő apját is a bajból:

— Im, lásd atyám, a hatalmas ég is bizonyítja ártatlanságomat; de hogy megmutassam, mennyire engedelmeskedem atyai akaratodnak, nem várom be, míg egy második kapszlit kész fegyveredre, hanem itt, szemed láttára kiadom lelkeket.

Ezzel hanyatt vágta magát és szörnyet halt.

Persze a közönség is hanyatt vágta magát s majd szörnyet halt — nevéteben.

Közgazdaság.

Az alma értéke mint tápanyag még kevésbé ismeretes s nem becsülik érdeme szerint. Az alma tápereje csak valamivel kisebb a burgonyáénál, egészségi szempontokból pedig sokkal felette áll. Mig burgonyával egész vidékek lakói táplálkoznak, az almának, mint rendes tápláléknak, meghonosítására kevés gondot fordítanak, pedig az alma táplálja és feleleveníti a testet és lelket, s az emberi szervezetre oly előnyös tulajdonságokkal bir, melyek más gyümölcsöccsel pótolhatók nem lévén, általános elterjedését mint élelmi szer felette kívánatossá tesszik.

Gyümölcsöcsomagolási mód. A gyümölcs értékesítése a termelési helytől távol leginkább a helyes csomagolástól függ. Kisebb küldemények kosarakban igen czélszerűen csomagolhatók és sértetlenül állják ki a szállítást. Nagy mennyiségek szállításánál az ily csomagolási mód költséges és időrabló fáradsággal jár. Amerikában kísérletet tettek szenesedett gabonakorpával, mely közé nagyobb mennyiségű gyümölcs csomagolható. Az ily csomagolási mód nemcsak a szállítás alkalmával előforduló törődéstől menti meg a szállítandó tárgyat, de egyuttal a romlás ellen is mint konzerváló anyag kitünő szolgálatot tesz.

A burgonya elrakása télre leggyakrabban kupacokban történik. A kupacokban a burgonya lombbal vagy szalmával fedetik be s erre jön egy bizonyos vastagságú földréteg. Böck G. szász gazda felhívja gazdátársainak figyelmét ez eljárás helytelen és káros voltára. A lomb és szalma télen át rothadásnak indul s e rothást átvissza a burgonyára is. Sokkal czélszerűbb a burgonyakupacokat csupán 30—40 cm. földréteggel beföldni. Számos éven át gyakorolta a tiszta földdel való beföldést és soha a legkisebb romlást nem észlelte. Sőt a fagytól sem kell tartani, mert ha a vastag földréteg daczára a fagy áthatolna, tavasszal, midőn a föld kienged, a fagyot a burgonyából is kiszívja.

130-ik közlemény

a háromszék megyei „Erzsébet” árvaleánynevelő intézet javára Illyefalva község lakosai által tett szives adakozásokról.

Sándor Albert 10 liter buza, Petke Pál 20 kr, Dózsa János 10 kr, Domokos László 1 l. törökbuza, Domokos Mihály 4 kr, Szász Ferencz 2 liter rosz, ifj. Zöld Ferencz 10 kr, Szakács Imre 10 kr, Farkas György 10 kr, Szalánta Ferencz 20 liter rosz, Jákó Sándor 1 liter rosz, Farkas József 1 liter rosz, Nagy János 1 liter törökbuza, Gál Józsefné 2 liter törökbuza, Kovács József 1 liter rosz, Bede János 4 liter törökbuza, Gál Teréz 20 kr, Bartha Mihály 1 liter rosz, Kürtösi István 1 liter törökbuza, Csusz Tamás 1 liter, Tompa Mihály 2 liter, Veres Antal 1 liter törökbuza, Kuti Ferencz 1 liter rosz, Hoffman Mihály r. k. lelkész 50 kr, 10 liter rosz, 6 liter törökbuza, Német Aron 2 liter törökbuza, Rápolti Ferencz 1 liter buza, Kis Miklós 2 liter rosz, Gazda Lajos 10 kr, Duducz Gerő 3 liter törökbuza, Varga János 1 liter, id. Zöld Ferencz 1 liter törökbuza, V. D. 10 kr, Petke Rebeka 3 liter rosz, Gál Istvánné 20 kr, Lőte Miklósné 1 liter törökbuza, Fazakas Ferencz 12 kr, Zöld Adámné 1 liter rosz, Benkő Áron 10 kr, Tankó Aronné 20 kr, Lőte Antal 1 liter törökbuza, Benkő Adámné 2 liter rosz, Banek András 4 cső török-

buza, Budai György 10 kr, 1 liter törökbuza, Tóth András 1 liter törökbuza, Drapoly József 1 liter rozs, Bene Ferenczné 4 liter buza, Kis László 2 htl. törökbuza, Kis Albert ref. lelkész 4 liter buza, Imreh Lajos 1 liter buza, Szalanci Ferenc 1 liter rozs, Petke Lajos 2 liter paszuly, Petke Károly 20 kr, László Károly 2 liter paszuly, László Antal 2 liter rozs, Vincze Mihály 1 liter rozs, Bikfalvi Sándor 1 liter rozs, Gál Pál 1 liter paszuly, Kis Áron 1 liter paszuly, Incze Domokos 1 liter paszuly, Nagyné 2 liter rozs, Szász Károly 2 liter rozs, Nagy Antal 5 l. rozs, Rákosi Ferenc 2 liter paszuly, Rákosi Lajos 1 liter rozs, Domokos Antal 20 kr, Fogarasi Józsefné 1 liter törökbuza, Verta László 1 liter törökbuza, Petke Lajos 40 kr, Séra Jánosné 5 liter paszuly.

Fogadják a nemes szívű adakozók az ár-
vák nevében kifejezett hálás köszönetünket.
K.-Vásárhelyt, 1887. szeptember 30.

Br. Szentkereszty Stephanie,
elnök.

Vajna Károly,
jegyző.

Szerkesztői üzenetek.

B. G. lelkész urnak. Igaza van, de a hiba nem bennünk rejlik. Mindig készségesen helyet adunk a hasonló közleményeknek, csak beküldjék. Ajánlatát szívesen fogadjuk. Szíves üdvözlét!

Féjér J. urnak. Helyt. Köszönjük a örömmel sorozzuk be munkatársaink sorába. Szíves üdvözlét! J. z. Majd ha a zord napok beállanak; addig méltóztatassék a szép természetben gyönyörködni. Elég hosszú lesz arra a tél s a farsang.

Páljános Károly urnak. Sajnálom, hogy kimaradtál, de hát te tudod körülményeidet. „Az én álmom”-nak bizonyosan lesz folytatása. Bekalandozzuk e földet és az eget. Az adatok készen vannak a csak feldolgozásra várnak. Talán a jövő év elején ismét megindul. Szervusz!

Piaci árak

Kézdi-Vásárhelyt, szeptember 29-én.

Buza (tisztá)	hektóliterenkint	4 frt 90 kr
" (elegy)	"	— frt — kr
Roza (tisztá)	"	3 frt — kr
" (elegy)	"	— frt — kr
Arpa (tisztá)	"	2 frt 80 kr
" (elegy)	"	— frt — kr
Zab	"	1 frt 55 kr
Törökbuza	"	4 frt 40 kr
Kása (köles)	hektóliterenkint	8 frt — kr
" (árpa)	"	24 frt — kr
Borsó	"	5 frt — kr
Lencse	"	8 frt — kr
Fuszulyka	"	4 frt — kr
Pityóka (legszebb)	"	1 frt — kr
Marhahús	kilogr.-kint	— frt 28 kr
Disznóhús	"	— frt 44 kr
Juh-hús	"	— frt 20 kr
Szalonna	"	— frt 65 kr
Faggyu (nyers)	"	— frt 20 kr

Felelős szerkesztő:

Isf. Dobay János.

Kiadó tulajdonos:

Isf. Kovács Daniel.

Megjelentek és

Turóczi László könyvkötészetében

Kézdi-Vásárhelyt

kaphatók a következő újdonságok:

Zsebkendő és legyező. Irta
Beniczky. Ára 1 frt — kr.
Megárt. Irta ifj. Galen. — frt 50 kr.
Üdvözlők és bókók
könyve. Irta Kátay A. — frt 80 kr.
Budapesti élet. Irta
Thewrewk István. 1 frt 50 kr.
Pikáns Naptár 1888-ra.
Szerk. Satanello 1 frt — kr.
Bumm! Népfölkelési nap-
tár az 1888-ik vitézi
esztendőre. Kifundál-
ta Pokrócz Ádám. — frt 50 kr.
Segítség album 3 frt — kr.

Elfogadok megrendelést bárhol meg-
jelent könyvekre, folyóiratokra és zene-
művekre.

Tankönyv-raktáromban folyton kap-
hatók a városon és vidéken használt
tankönyvek és a Gyöngyösi-féle szépirási
írkák.

Elvállalok mindenféle könyvkötői mun-
kát a legutányosabb árban.

Turóczi László,
könyvkötő.

Sorsolás.

A m. kir. lottó-igazgatóság folyó évi
szeptember 10-én kelt 3399. számú en-
gedélyével kisorsoltatik egy ötszáz for-
int becsértékű igen diszes

ÉTSZEKRÉNY

(kredencz).

mely a „Székely kiállítás” alkalmával
Sepsi-Szentgyörgyön általános feltűnést
keltett és dícsérő oklevél mellett 30
arany frankkal lett a bíráló bizottság ál-
tal kiténtetve.

Egy sorsjegy ára 1 frt.

Huzás 1888. évi január 1-én Kézdi-
Vásárhelyt a tanácsház nagytermében
a politikai hatóság ellenőrzése mellett.
Mely sorsolásra a n. é. közönség be-
cses figyelmét tisztelettel felhívja:

Rácz András,
asztalos.

Háromszékvármegye alispánjától.

Sz. 8059—1887.

Hirdetmény.

A nagyméltósági földmívelés-, ipar-
és kereskedelmi m. kir. miniszter urnak
idei július hó 27-ről 28166. sz. a. kelt
magas rendelete következtében a vízjogi
törvény (1885. évi 23. t.-cz.) 189. §-a,
valamint ezen törvény végrehajtása tár-
gyában a nagyméltósági földmívelés-,
ipar- és kereskedelmi és a közmunka- és
közlekedési m. kir. miniszter urak által
egyetértőleg 1885. évi december hó
31-én 45689. sz. a. kibocsátott általános
rendelet 87. §-a alapján újabban is felszól-
litom a Háromszékvármegye területén
fennálló vízi művek és vízhasználati joga-
sitványok tulajdonosait, hogy a jogositvá-
nyaikra vonatkozó engedélyt (ha azt ed-
digi hirdetemnyeim folytán még nem
tették) 1888. évi február hó 1-ső napjáig,
azaz ezernyolczszáznolczvannolcz évi
február hó első napjáig nálam írásban
mutassák be, vagy pedig írásban igazol-
ják azt, hogy vízi műveik az 1866. év
január hó 1-seje óta háborítatlanul fenn-

állanak a nélkül, hogy mások jogosult
érdekeit sérténék, és mint ilyenek, az il-
letékes hatóságok által károsoknak ta-
láltattak volna. Megjegyeztetik, hogy a
bejelentések bélyegmentesek. Ezen beje-
lentési, illetve igazolási kötelezettség
minden hatósági engedélyre szoruló vízi
munkálat tulajdonosára kiterjed, tehát
öntözési, lecsapolási, ármentesítési, ipari
vállalatokra, malmokra, továbbá nyilvános
és magán vízvezetésekre, nyilvános és
magán csatornákra, mesterséges víztar-
tókra, védgátokra és zsilipekre egyaránt
érvényes.

A kik jogositványukat igazolni nem
tudják, vagy igazolás végett a fenn ki-
tett határidőben nem jelentkeznek, azok-
nak vízi műveik az idézett törvény 191.
§-a értelmében nem létezőknek fognak
tekintetni, s az ily vízi művekre nézve a
vízjogi törvény 163. §-a és következő sza-
kasza és a hivatkozott általános minisz-
teri szabályrendelet 3—32. §-ai lesznek
irányadók.

S.-Szentgyörgyön, 1887. szept. 15-én.

Báró Apor Gábor,
alispán.

3—3

Van szerencsém teljes tisztelettel értesíteni a n. é. helybeli és vidéki
közönséget, hogy a helyi piac és vidékre nézve csakis egyedül üzletemben
kapható

hidegvíz-mosószappan,

a melylyel a legszennesebb ruhát lug és minden egyéb efféle czikknek
mellőzésével tisztára lehet mosni, különösen batisz-ruhák és vékony sző-
vetű függönyök tisztítására igen kitűnő, valamint kéz és arcmosásra fölül-
mul minden toilette-szappant.

Egy darab ára csak 6 kr.

Ezen szappan, minthogy e mellett a meleg víz mellőzhető, minden
háztartásnál nélkülözhetetlen.

Továbbá ajánlom mindennemű fűszer-, kávé-, cukor-, szappan-, talp-,
email-érczedény-, porcellánnemű-, legkitűnőbb liszt-, szesz-, eczet- és
nagyválasztékú fonal-raktáromat, melyeket készpénzzel való bevásárlásom
folytán a legutányosabban árusíthatok mindig.

Egy jó családbeli 15 éves fiu, megfelelő iskolai bizonyít-
ványokkal, üzletembe tanonczul felvétetik.

Kézdi-Vásárhelyt, 1887. szeptember hó.

2—3

Teljes tisztelettel
BALOGH GYULA.

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

Menetrend.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD

KELETI VONAL.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

Állomások	319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.	Állomások	319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.
Predeal (vendéglő) (érk. ind.)				Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Sze- ben felé) (érk. ind.)	11.19	12.44	
Brassó (vendéglő) (érk. ind.)	4.16	7.47		Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé) . . (érk. ind.)	11.31	12.49	
Botfalva (érk. ind.)	4.44	8.08		Nagy-Enyed (érk. ind.)	1.22	2.09	
Földvár (érk. ind.)	5.02	8.24		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vá- sárhely felé) (érk. ind.)	1.51	2.19	
Mogyorós (érk. ind.)	5.24	8.39		Gyéres (elágazás Torda felé) (érk. ind.)	2.18	2.39	
Apáca (érk. ind.)	5.43	8.51		Kolozsvár (vendéglő) (érk. ind.)	3.04	3.14	
Köpecz (érk. ind.)	6.05	9.07		Nagy-Várad (vendéglő) (érk. ind.)	3.14	3.22	
Agostonfalva (érk. ind.)	6.15	9.14		Budapest (érk. ind.)	3.51	3.53	
Alsó-Rákos (érk. ind.)	6.36	9.30			4.01	3.56	
Homoród (érk. ind.)	7.06	9.51			5.56	5.30	
Kacsa (érk. ind.)	7.28	10.04			6.31	6.31	6.03
Bene (érk. ind.)	7.53	10.24			10.00	11.00	9.13
Erked (érk. ind.)	8.18	10.39			10.55	11.15	9.18
Héjasfalva (érk. ind.)	8.52	10.03			7.45	10.00	2.15
Segesvár (vendéglő) (érk. ind.)	9.19	11.19					
Medgyes (érk. ind.)	9.81	11.26					
	10.57	12.29					

Brassóból-Bukarest felé a gyorsvonat indul reggel 5 óra 45 perccor, a vegyes vonat délután 1 óra 55 perccor

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.